

Una
habitació...

mooolt
GRAN!!!

TEXT
ROSABEL CANÓS
LLORENS

IL·LUSTRACIONS
DAVID SEGARRA
CIPRÉS

**GENERALITAT
VALENCIANA**

Vicepresidència i Conselleria
d'Igualtat i Polítiques Inclusives

PRESENTA

**Una
habitació...
mooolt
GRAN!!!**

Edicions País del Mar

@ Rosabel Canós Llorens (text)

@ David Segarra Ciprés (il·lustració i maquetació)

@ Edicions País del mar, 2020

Títol original: Una habitació... mooolt GRAN!!!

Edita: Edicions País del Mar

Carrer Vilavella, 44, 1er.

12540 Vila-real, Tel. (+34) 666 883 465

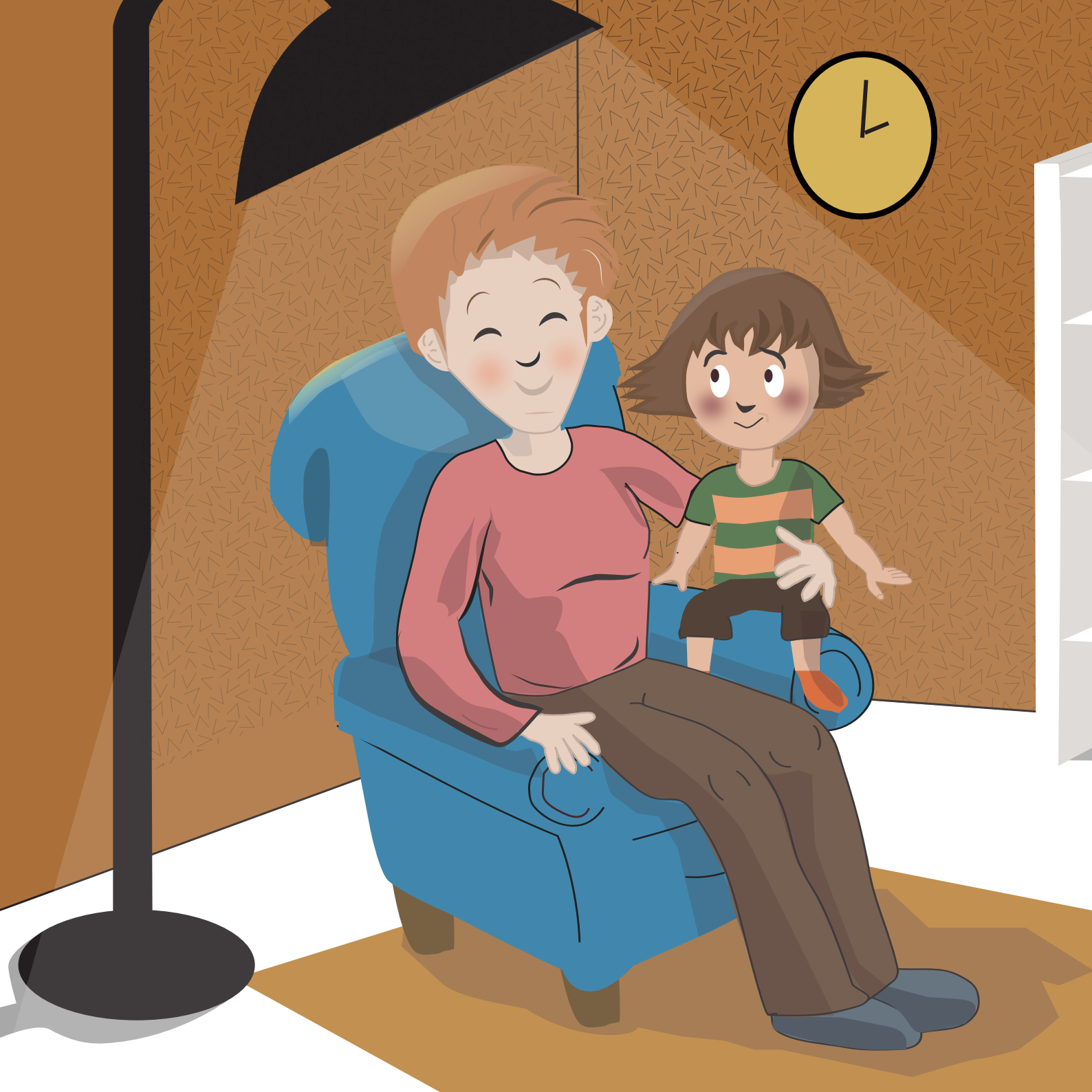
Hola! Em diuen Carla i tinc cinc anys.

Sempre he volgut tindre una habitació
moolt gran i ...una germaneta o
germanet d'acollida.

Bé, sempre, sempre... no.

La meua vida
va canviar
completament el
dia que el pare i
la mare em van dir
que anava a vindre
Neus.

Assegudes a la butaca, la mare m'explicava
entusiasmada que seria fantàstic i... en eixe
moment tot el que m'envoltava va començar a
canviar.

VAIG COMENÇAR A IMAGINAR

Primer va ser la
meua habitació.

En un tres i no
res es va quedar
minúscula.

Llépol, el meu gosset, ja no em feia cas ni em seguia per casa tothora.

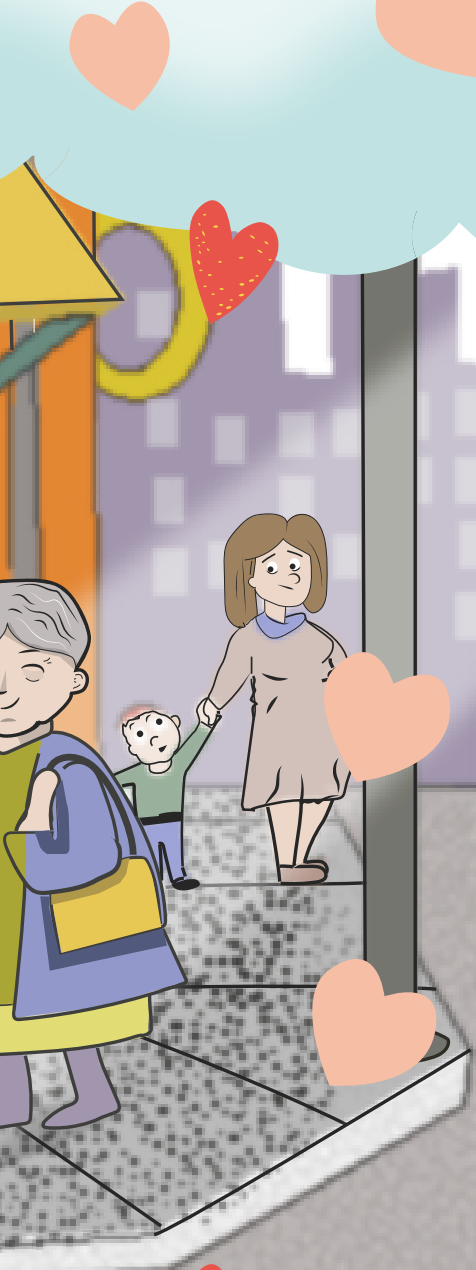
La iaia es va oblidar del meu aniversari i només tenia regals per a Neus.

Jo ja no era la xiqueta del cor del pare i la mare, les dues no hi cabíem...

I quan anàvem pel carrer,
tothom ens parava per dir-
nos com de bonica, graciosa i
intel·ligent era ... ella.

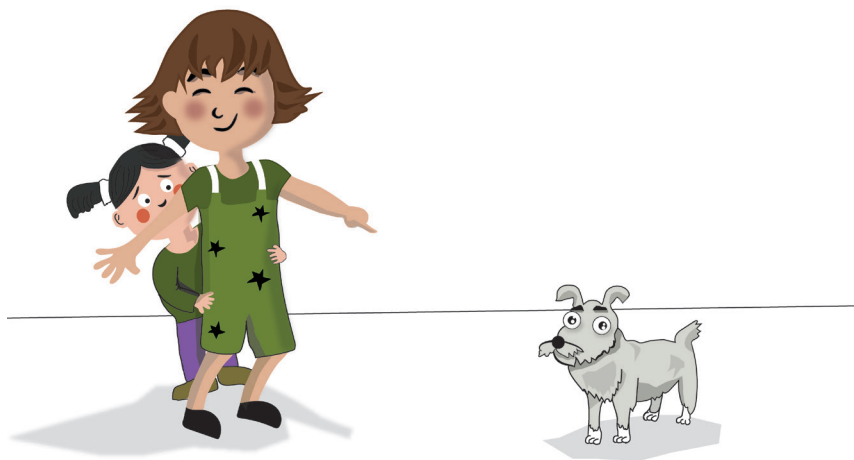
Després de l'explicació de la mare, el pare va acabar la conversa dient una cosa que no vaig entendre:

“A partir d'ara tots haurem de tindre el cor més gran” (però ...com es fa això?)

I sabeu què?
Res va ser com ho havia imaginat.

El dia del meu aniversari, quan Neus va arribar a casa, en veure a Llèpol, el primer que va fer va ser amagar-se darrere meu.

Llèpol la mirava al·lucinat.

Després va sonar el timbre. Era la iaia que portava un munt de regals per a tots i un pastís de xocolate enorme, amb el meu nom escrit amb unes lletres molt divertides.

El pare i la mare van voler donar-nos una sorpresa i vaja si ens la van donar.

Amb l'excusa de l'arribada de Neus, van aprofitar per a fer obres i ajuntar dues habitacions, la de planxar, que no agradava a ningú, i la meua.

Ara, en comptes d'una habitació, teníem un castell per a jugar durant hores i hores.

I sabeu què? Al parc ja no m'avorria perquè tenia una companya de jocs i aventures.

El temps ha passat i Neus i jo ens ho passem d'allò més bé, de vegades ens barallem, però molt poquet.

Llépol ens persegueix, ens obeeix i ens molesta tant a l'una com a l'altra.

La iaia, el pare i
la mare estan més
atents i simpàtics
que mai.

Per fi he entès
què volia dir el
pare amb allò
del cor.

He entés que el més important no és tindre una habitació mooolt gran, sinó un cor mooolt gran, on càpiguen moltes persones.

Neus ha de tornar amb la
seua família i ara a mi em
sobrarà molt d'espai a
l'habitació.

Ella ja sap que, quan vulga,
podrà vindre a jugar o a llegir un
conte.

Que nosaltres també som la
seua família i que sempre,
sempre tindrà un lloc al nostre
cor... que ara és mooolt gran.

Que la trobarem a faltar, fins i tot
Llépol, i que li estem molt agraits
per tot el que ens ha ensenyat.

Uns mesos després que va marxar Neus vaig parlar amb el pare.

- Pare, saps que ja t'he entés? Ara crec que tota la família tenim el cor prou gran per a acollir un altre xiquet o xiqueta i a més a més..

...jo tinc mooolt d'espai a la meua habitació
que per sort és mooolt gran.

Pais del Mar

Una
habitaci
mooo!
GRAN

RO...
EL CANO...
DAVID SEGARRA
ILLUST...

